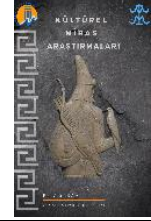

Kültürel Miras Araştırmaları
<https://dergipark.org.tr/tr/pub/kulmira>
 e-ISSN 2687-6094

Kültürel Mirasın Korunması ve Turizm İlişkisi Bağlamında Altınköy Açık Hava Müzesi

Beyza Acıelma*¹, Şenay Güngör²

¹ Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Coğrafya Bölümü, Nevşehir, Türkiye.

² Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Coğrafya Bölümü, Nevşehir, Türkiye.

Anahtar Kelimeler

Altınköy Açık Hava Müzesi,
Ankara,
Kültürel Miras,
Turizm.

ÖZ

Son yıllarda kültür-mekân etkileşimi ve bu etkileşimin yansımaları konusu gittikçe daha fazla gündeme gelmektedir. Bu bağlamda kültürel miras ve kültürel mirasın korunması anlayışı insanlığın ortak birikimi olan deneyimlerin, gelenek ve göreneklerin devamlılığını sağlamaktadır. Kültürel mirasın korunması ve yapısı bozulmadan gelecek nesillere aktarılması da küreselleşme sürecinde oldukça önemlidir. Kültürel mirasın korunması ve turistik çekicilik olarak pazarlanması hatta sürdürülebilir turizm açısından ele alınması pozitif etkenler olarak değerlendirilmektedir. Müzeler bu kapsamda öne çıkan mekanlardır. Çalışmada ziyaretçiye yaşayarak öğrenme fırsatı sağlayan Altınköy Açık Hava Müzesi de bu bileşenler çerçevesinde incelenmiştir. Kültürel mirasın korunması, tanıtılması ve gelecek kuşaklara aktarılması yönünde faaliyet gösteren Altınköy Açık Hava Müzesi, genel özellikleri ve turistik ürün bağlamında ele alınmıştır. Nitel araştırma yönteminin kullanıldığı çalışmada, birincil veriler gözlem, katılımcı gözlem ve görüşme yoluyla elde edilmiştir. Betimsel ve içerik analizi yoluyla çözümlemesi yapılan bütün veriler doğrudan alıntılar ile yorumlanmıştır.

In The Context of the Conservation of Cultural Heritage and Tourism Altinköy Open Air Museum

Keywords

Altinköy Open AirMuseum,
Ankara,
Cultural Heritage,
Tourism.

ABSTRACT

In recent years, the subject of culture-space interaction and the reflections of this interaction has come to the fore more and more. In this context, the understanding and protection of cultural heritage ensures the continuity of the experiences, traditions and customs that are the common accumulation of humanity. The preservation of cultural heritage and transferring it to future generations without deteriorating its structure is also very important in the globalization process. The protection of cultural heritage and marketing it as a tourist attraction and even handling it in terms of sustainable tourism are considered as positive factors. Museums are prominent places in this context. In the study, Altınköy Open Air Museum, which provides the opportunity to learn by living, has been examined within the framework of these components. Altınköy Open Air Museum, which operates for the protection, promotion and transfer of cultural heritage to future generations, has been discussed in the context of its general characteristics and touristic product. In the study, in which the qualitative research method was used, primary data were obtained through observation, participant observation and interview. All data analyzed through descriptive and content analysis were interpreted directly with quotes.

*Sorumlu Yazar

* (byza.nur.95@gmail.com) ORCID ID 0000-0003-0555-7812
 (senaygungor@nevsehir.edu.tr) ORCID ID 0000-0001-5453-5930

Kaynak Göster (APA);

Acıelma B & Güngör Ş (2021). Kültürel Mirasın Korunması ve Turizm İlişkisi Bağlamında Altınköy Açık Hava Müzesi. Kültürel Miras Araştırmaları Dergisi, 2(2), 72-77.

1. GİRİŞ

1.1. Kavramsal Çerçeve

Kültürel miras anlayışı, insanların tarih boyunca biriktirdikleri deneyimlerin, gelenek ve göreneklerin devamlılığını sağlamaktadır. Mimari eserler, heykeller, resimler, arkeolojik eserler, kitabeler ile birlikte düğünler ve törenler, örf ve adetler gibi tarihsel veya sanatsal olarak evrensel bir değere sahip olan her şey kültürel miras olarak değerlendirilmektedir. Toplumlarda çevre bilincinden doğan koruma içgüdüğü, sadece doğal kaynaklarla sınırlı kalmayıp kültürel varlıkları da kapsamalıdır. Kültür-mekân etkileşimi ve bu bağlamda kültürel mirasın korunması konusu, son yıllarda gittikçe önem kazanmıştır (Aliağaoğlu, 2004; Özdemir, 2011; Okuyucu ve Somuncu, 2012; Kaderli, 2014). Kültürel mirasın korunması ve yapısı bozulmadan gelecek nesillere aktarılması da bu nedenle oldukça önemlidir (Yakar vd., 2005; Ulvi ve Yakar, 2010; Kaya vd., 2021). Kültürel mirasın evrensel değeri yanında yaratıcılığı ve keşfetme güdüsünü beslemesi, insana derinlik katması ve geçmiş ile gelecek arasında köprü olması, neden korunması gerektiği gerçeğine bir kez daha vurgu yapmaktadır.

Kültürel mirasın ekonomik değeri söz konusu olduğunda turizm ve özellikle kültür turizmi ön plana çıkmaktadır. Turizm, kompleks olay ve olgulardan oluştuğu için çok çeşitli tanımlamaları bulunmaktadır. Tanımlar farklı da olsa aynı anlamı içermektedir (Çelik, 2018). Dünya Turizm Örgütü'ne göre, sürekli ikamet alınana dönüşmemek ve ekonomik kazanç sağlayıcı herhangi bir uğraşta bulunmamak kaydıyla kişilerin geçici süre ile boş vakitlerini geçirmek için yaptığı konaklamalardan doğan olay ve ilişkilerin tümü turizm olarak ifade edilmektedir (URL-1). Bununla birlikte turizm faaliyetleri yalnızca ekonomik kalkınmayı etkilemekle kalmayıp sosyal, kültürel, siyasal, çevresel vb. alanlarda etkileri olan, ziyaret eden turiste o bölgenin kültürünü, gelenek ve göreneklerini, adetlerini yaşatan önemli deneyimlerdir (Güngör, 2018).

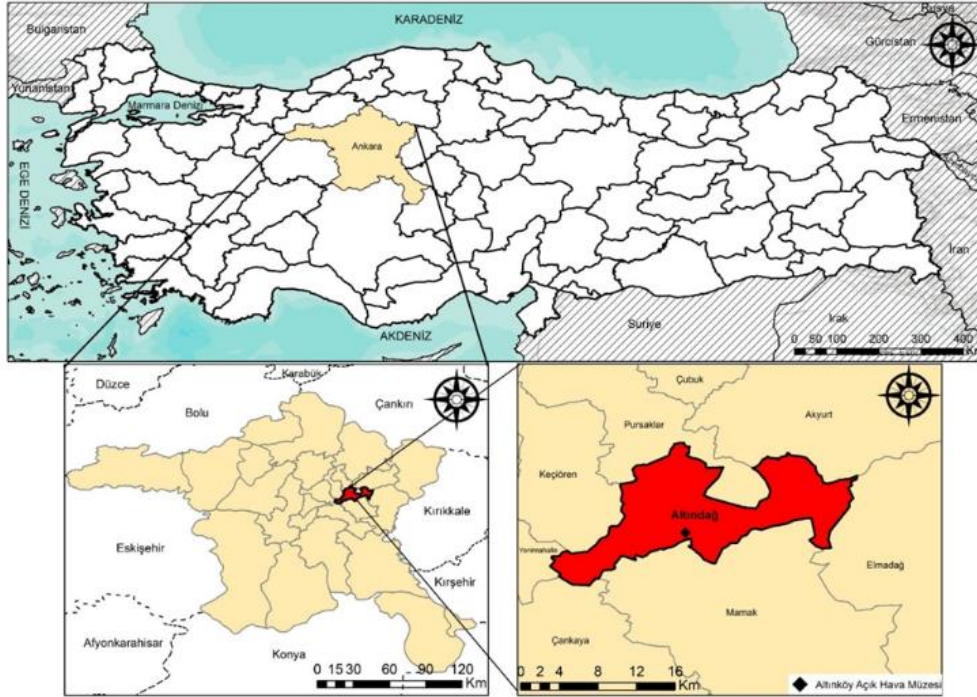
Kültür turizmi, ziyaret edilen bölgenin mimari yapılarının yanı sıra sanatsal ürünlerini, geleneksel yaşamını yakından görme ve yöresel lezzetleri tatma fırsatı sunmaktadır. Kültür turizmin öğrenme odaklı olması onu diğer turizm türlerinden ayıran önemli özelliğidir. Bu açıdan incelendiğinde kültür turizmi yalnızca mekân ve maddi eserlerin ziyaretiyle kalmayıp, ziyaret edilen bölgedeki yaşam tarzının da öğrenilmesini sağlamaktadır. Geçmişten günümüze kadar gelen somut ve somut olmayan kültürel miras öğelerinin korunması ve gelecek nesillere aktarılması bu açıdan değer taşımaktadır.

Kültür endüstrisinin her geçen gün ivme kazanmasıyla, kültürel unsurların sergilendiği müzeler giderek önemli hale gelmiştir. Müzeler nesnelere ve yaşam biçiminin değişimini göstererek, toplumun

gelişim aşamalarına ışık tutmaktadır. Böylece müzeler topluma zaman boyutunu ve tarih bilincini kazandırır. Sanat Müzeleri, Arkeoloji Müzeleri, Etnografya Müzesi, Oyuncak Müzesi, Açık Hava Müzesi ve Köy Müzesi bu açıdan değerlendirilebilir. Günümüzde Türkiye'de gelişmekte olan müzecilik anlayışı içerisinde uluslararası öneme sahip birçok müze bulunmaktadır (Güngör, 2016). Müzelerin etkili bir şekilde kullanıldığı, iyi pazarlandığı ve marka haline geldiği bölgelerde, turist sayısı ve ekonomik gelir artar, ayrıca çeşitli alternatif turizm imkânları oluşur. Müzeler, son yıllarda sadece nesnelere ve kültürel özelliklerin sergilendiği bir mekân olmaktan ziyade, insanların yaşayış biçimini, kültürünü anlatan, ziyaretçiye yaşayarak öğrenme fırsatı sağlayan alanlara dönüşmeye başlamıştır. Ziyaretçilerin müzeyle olan etkileşimiyle beraber Yaşayan Müze kavramı da ortaya çıkmıştır. Dünya da sıkça örneklerine rastlanan müze köyler, Türkiye'de ziyaretçilerine kapılarını yeni yeni açmaktadır. Yaşayan müzelerin ilk akla gelen özelliği, bir toplumun geçmişten günümüze kadar gelen kültürel mirasını korumak ve sergilemektir. Ayrıca geçmişle gelecek arasında köprü olmak amacıyla o topluma ait tüm gelenek, görenek, örf ve adetlerini ziyaretçilere yaşayarak aktaran ve öğreten bir müze tipidir (Altınbaş ve Etikan, 2021). "Yaşayan müze olarak da kabul edilen açık hava müzelerinin, kırsal yaşamın somut ve somut olmayan değerlerinin korunmasının yanı sıra düzenlenen müze etkinlikleri ile iletişim işlevini de güçlendirdiği belirtilmektedir" (Yenigül ve Silav, 2019). Kültürel mirasın korunması konusunda Ankara kentinde geçmişten günümüze çeşitli projeler geliştirilmeye devam edilmektedir. Bu araştırmanın örnek çalışması Altınköy Açık Hava Müzesi, Altındağ ilçesinde 2012 tarihinde inşaatı başlayan ve 2015 yılından itibaren ziyaretçilerine açılan yaşayın köy müzesidir.

1.2. Altınköy Açık Hava Müzesi

Altınköy Açık Hava Müzesi, şehrin içerisine kurulmuş bir köydür. Müze köyün, diğer müzelerden farkı içerisinde yaşamsal faaliyetlerin sürdürülmeye devam ettiği dinamik bir yapıya sahip olmasıdır (Aysen vd, 2017; Yıldız, 2019). İnsanların sıkılmış ve bunalmış oldukları şehir hayatlarından kaçış yeri olarak görebilecekleri Altınköy, 500 dönüm büyüklüğünden fazla bir alan içerisinde hizmet vermektedir. 2015 yılından itibaren ziyaretçilerine açılan Açık Hava Müzesi, Ankara'nın Altındağ ilçesinde yer almaktadır (Şekil 1). Altınköy'ün, şehir içerisinde olması dolayısıyla ulaşımı oldukça rahattır. Bu ismi almadan önce Ankara'da yaşayın insanlar tarafından köy park olarak nitelendirilmektedir. İlerleyen süreçte, Altındağ Belediyesi tarafından düzenlenmiş olan bir yarışmada ismi, 'Altınköy' olarak belirlenmiştir.

Şekil 1. Altınköy Açık Hava Müzesi lokasyon haritası

Köyün içerisinde yer alan konaklar, Batı Karadeniz'deki Çantı evlerin özel olarak taşınıp, tekrar restore edilmesiyle yapılmıştır. Müze köyde yer alan köy kahvesi, muhtarlık, köy bakkalı, yel ve su değirmenleri, ahırlar, at çiftliği, hayvanlar ile bağ bahçe alanları köy hayatını kesitler halinde sunmaktadır (Foto 1).

Şekil 2. Altınköy Açık Hava Müzesi'nden Görünümler.

2. ARAŞTIRMANIN AMACI ve YÖNTEMİ

Kültürel mirasın korunması ve turistik çekicilik olarak pazarlanması, hem kültürel mirasın hem de turizmin sürdürülebilirliği açısından pozitif etkenler olarak değerlendirilmektedir. Bu amaca en iyi hizmet veren kurumlardan biri de müzelerdir. Müzelerin etkili bir şekilde kullanıldığı, iyi pazarlandığı ve marka haline geldiği bölgelerde, turist sayısı ve ekonomik gelir artar,

ayrıca çeşitli alternatif turizm imkânları oluşur. Bu çalışmada, kültürel mirasın korunması, tanıtılması ve gelecek kuşaklara aktarılması yönünde faaliyet gösteren Altınköy Açık Hava Müzesi, genel özellikleri ve turistik ürün bağlamında ele alınmıştır.

Araştırılan durumun tanımlanması, değişkenlerin tespit edilip sınırlılıklarının belirlenmesi için literatür taraması yapılmıştır. Çalışmada nitel araştırma yöntemi kullanılmış olup, birincil veriler gözlem, katılımcı gözlem ve görüşme yoluyla elde edilmiştir. 2021 Ocak, Şubat, Eylül ayların da müzeye gidilerek 30 kişi ile pandemi nedeniyle kısa görüşmeler yapılmıştır. Görüşmelerin başında katılımcılardan, görüşmede elde edilen bilgilerin çalışma içerisinde kullanılması için izin alınmıştır. Betimsel ve içerik analizi yoluyla çözümlemesi yapılan bütün veriler doğrudan alıntılar ile yorumlanmıştır. Görüşme yapılan 30 katılımcıya; K1 (Katılımcı 1), K2, K3, K4.....K30 şeklinde kodlar verilmiştir. Buna göre katılımcıların çoğu Altınköy Açık Hava Müzesi'ni özledikleri köy hayatını hatırlatan ve yaşatan bir uygulama alanı olarak ifade etmiştir.

3. BULGULAR

3.1. Müzesi Katılımcıların Sosyo-Demografik Özellikleri

Görüşmeye katılanların sosyo-demografik özelliklerini belirlemek için katılımcılara cinsiyeti, yaşı, medeni durumu, eğitim durumu, mesleği ve aylık geliri sorulmuştur. Görüşme yapılan kişilere ilişkin demografik özellikler Tablo 1'de yer almaktadır. Katılımcıların 11'i erkek, 19'u kadınlardan oluşmaktadır. Yaş gruplarına bakıldığında 18 yaş ve altı 5 kişi, 20-35 yaş arası 14 kişi, 35-55 yaş arası 11 kişi olduğu belirlenmiştir. Görüşmeye katılanlardan 13 kişi bekar, 17 kişi ise evlidir (Tablo 1).

Tablo 1. Katılımcıların demografik özellikler açısından frekansları

Demografik Özellikler		Kişi Sayısı (n)	Demografik Özellikler		Kişi Sayısı (n)
				OrtaÖğretim	1
	Erkek	11		Lise	4
Cinsiyeti	Kadın	19	Eğitim	Önlisans	3
	Toplam	30	Durumu	Lisans	4
				Mezun	18
				Toplam	30
				Ev Hanımı	6
	18 yaş ve altı	5		Memur	3
	20-35	14		Kendi İşine Sahip	2
Yaşı	35-55	11	Mesleği	Öğrenci	12
	Toplam	30		İşçi	7
				Toplam	30
				1000 TL altı	13
	Bekar	13	Aylık	1000-3000 TL	14
Medeni	Evli	17	Geliri	3000 TL üzeri	3
Durumu	Toplam	30		Toplam	30

Tablo 1'e göre katılımcıların eğitim durumuna bakıldığında; ortaöğretim öğrencisi 1 kişi, lise öğrencileri 4 kişi, ön lisans öğrencileri 3 kişi, lisans öğrencileri 4 kişi, ilk ve ortaöğretim-lise-önlisans-lisans mezunlarını da 18 kişi oluşturmaktadır. Katılımcıların meslek dağılımı ise 6 kişi ev hanımı, 3 kişi memur, 2 kişi kendi işine sahip, 7 kişi işçi olarak çalışan ve 12 kişi öğrenci şeklindedir. Görüşmeye katılanların büyük bir kısmını öğrenciler oluşturmaktadır. Katılımcıların gelir durumu incelendiğinde, 1000 TL altı 13 kişi, 1000-3000 TL 14 kişi, 3 kişinin de 3000 TL ve üzeri aylık gelire sahip olduğu anlaşılmaktadır.

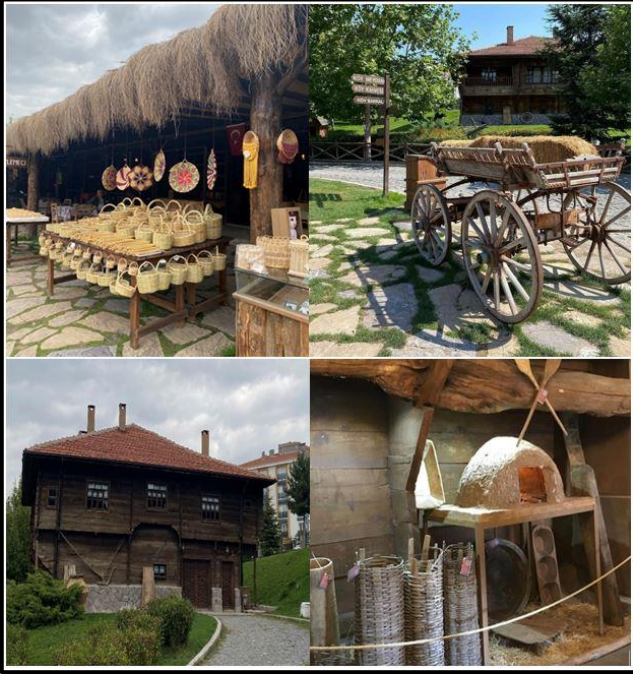
3.2. Turistik Mekân Olarak Altınköy Açık Hava Müzesi

Altınköy, kentsel dönüşüm alanı içerisinde, köy yaşamının öne çıkan temel özelliklerinin gelecek kuşaklara aktarılması amaçlanarak gerçekleştirilmiş bir projedir. Altınköy'ün neden bir açık hava müzesi olarak tasarlandığını, müze yetkilisi "...Biz yaşatılan kültür ve gelenekleri Altınköy'de koruma altına almak istedik. Kültürel miras ve geleneklerin bozulmadan muhafaza edilmesi için alanın müze olması düşünülmüştür. Bu amaçla bizden sonraki nesillere de müzecilik

kapsamında bilgi ve birikimlerimizi aktarıyoruz... (K2)" şeklinde ifade etmiştir.

Türkiye'de açık hava köy müzeleri turizmde bir çekicilik olarak ele alındığında Altınköy, bu kapsamda ilkler arasında yer almaktadır. Diğer müzelerden farklı olarak yaşamsal etkinliklerin sürdürülmeye devam ettiği, dinamik bir yapıya sahiptir (Foto 2). Aynı zamanda birçok faaliyetin uygulamalı olarak gösterildiği bir laboratuvar olma özelliği taşımaktadır. Müze girişinin ücretli olması, ziyaret esnasında yapılan alışverişler, dış mekan çekimlerinde kullanılması, müzede kalma süresinin uzatılması için gerçekleştirilen aktiviteler, katılımcı keşif alanları düşünüldüğünde, Altınköy Açık Hava Müzesi, Ankara'da alternatif turistik bir ürün ve turistik bir mekan olarak değerlendirilmektedir.

Altınköy kültür turizmi başta olmak üzere birçok turizm türüne katkı sağlamak ve Ankara'da kültürel mirasın korunmasında ve gelecek nesillere aktarılmasında büyük önem taşımaktadır. Müze yetkilisinin ifade ettiği gibi 2015 yılında ziyaretçilerine kapılarını açan Altınköy'ün her yıl 2 katına çıkan bir ziyaretçi akışı bulunmaktadır. Ziyaretçilerin sadece Ankara'dan değil, diğer illerden ve yurtdışından da (Arnavutluk, Belçika vb) olduğu belirtilmiştir.

Şekil 3. Altıncöy Açık Hava Müzesi'nden Görünümler.

Altıncöy'de bulunan geniş köy meydanında, unutulmuş meslekleri tanıtmaya günleri gerçekleştirilmektedir. Gelen ziyaretçilerin katılabileceği düğün, kına gibi törenlerde unutulmuş örf ve adetler tekrar canlandırılmaktadır. Özellikle Altındağ Belediyesi tarafından misafir edilen stant görevlileri mesleklerini tanıtırken aynı zamanda kazanç elde etmektedir. Bu sayede kültürel mirasın korunması ve nesiller boyu aktarılmasına da bir katkı sağlanmaktadır. Örneğin katılımcılar "...Altındağ Belediyesi tarafından davet edildim. Menemen, reçel, zeytinyağı, erişte gibi yöresel ürünlerin satışını yapıyorum... (K26)", "...El yapımı sepet işçiliğini burada hem tekrar hatırlatmaya çalışıyorum hem de ziyaretçilere bir hatıra olarak satıyorum. Bu mesleğin seneler sonra biteceği apaçık ortada... (K16)" şeklinde ifade etmektedir.

3.3. Toplumsal ve Bireysel Olarak Müzeyi Deneyimlemek

Turistler elbette ki ziyaret ettikleri mekânlardan hem sosyal hem de kültürel bakımdan etkilenmektedir. Müzelerin bu aşamada gerçekleştirdiği etkinlikler ve ziyaretçi sayılarını arttırmak için yaptığı uygulamalar çok önemli bir yere sahiptir. Ziyaretçilerin eğlenirken öğrenmesi kültürel turizm açısından önemlidir. Katılımcılar bu bağlamda sergilenen eserlerin ve müzenin ilgi çekici olmasından dolayı keyif aldıklarını ve hoşça vakit geçirdiklerini belirtmişlerdir. Örnek olarak katılımcılar "...Doğasıyla, hayvanlarıyla, köy yaşantısını yansıtmaya mükemmel. Yediden yetmişe herkesin ilgisini çekecek bir şeyler bulunduruyor... (K27)", "...Hayvanlar, müzelerdeki unsurlar ve köyün mimarisi, hem çocukların hem yetişkinlerin ilgisini kolayca çekebilir. Gezdiğiniz her an köy hayatının izlerini bulabilirsiniz. Özellikle şehir hayatındaki birçok olumsuz durumdan kaçıp, bir dinlenme yeri olarak görülebilir... (K9)", "...Her saniyesinde köy hayatını hissettiren çok güzel bir yer. Estetik açıdan harika...(K28)", "...Havası ve doğallığıyla insanı cezbeden bir yer. Uzak kalan o köy hayatının

güzelliğini, huzurunu ve sakinliğini hissettirmesi, gidilip görülmesi için bir sebep olabilir... (K1)" ifadelerinde bulunmaktadır. Altıncöy Açık Hava Müzesi'nin, eğlence ve nostalji deneyimi için çeşitli faaliyetlerin ve etkinliklerin gerçekleştirildiği bir mekân olarak tanımlandırıldığı görülmektedir. Bu deneyimler içerisinde tiyatro gösterileri, geleneksel ürünlerin üretimi ve tanıtılması, konserler vb. bulunmaktadır. Ayrıca müze kafelerde ve çocuklar için oyun alanlarında hoş vakit geçirildiği aktarılmıştır. Ziyaretçiler genelde müzelerdeki deneyimlerini aktarırken duygu ve düşüncelerini de aktarmışlardır. "Eski köy hayatını yaşıyor gibiyim, bir gün de olsa eski yaşamışlıkları hatırlamak, çok güzel hissettirdi. Birbirinden güzel hayvanları doğal ortamlarında görmek, at çiftliğinde atları sevip, onlarla iç içe olmak güzel bir duygu. (K29)", "...İçerisinde bir köyde olması gereken her şey mevcut. Bu açıdan gerçekten gezdiğimde unutmaya başladığım köy hatıralarım aklıma geldi... (K14)" şeklinde belirtmişlerdir. Köy kahvesinde çayını yudumlamak, dokuma tezgâhında kilim dokumak, demir ustası ile demir dövmek, bostandan domates, biber toplamak, köy bakkalından alışveriş yapmak vb. deneyimler ziyaretçilerde olumlu duygular geliştirmiştir.

4. SONUÇLAR VE ÖNERİLER

Kültürel miras anlayışı, insanların tarih boyunca biriktirdikleri deneyimlerin, gelenek ve göreneklerin devamlılığını sağlamaktadır. Bu açıdan yaşayan müzeler, o bölgenin, o toplumun kültürünü, yaşayış biçimini koruma altına alarak her yaş grubundan ziyaretçisine deneyimleme fırsatı sunmaktadır. Böylece müze köyler, kültürel mirası koruyarak gelecek nesillere aktarmada ve aynı zamanda kültürü tanıtmada eğitici bir rol üstlenmektedir. Kültürel miras turizmi, kültürel turizmin çok önemli bir alt dalı haline gelmiştir. Hem kentlerde hem de kırsal destinasyonlarda kalkındırma aracı olarak, turizmin ana lokomotiflerinden biridir (Karacaoğlu ve Yolal, 2019). Yaşayan köy müzesi projeleri, dünyada örneklerine sıkça rastlanmakla birlikte Türkiye'de son yıllarda gelişme göstermektedir. Geleneksel mimari, kültür, gelenek ve görenekler, örf ve adetler ile geleneksel köy yaşamını ziyaretçilerine sunmaktadır. İnsanlar geçmişlerine ait olanı görmek, öğrenmek, hissetmek istemekte ve yaşamışlıklara özlem duymaktadırlar. Köy müzeleri bu anlamda kendine has özellikleriyle şehrin içerisinde insanlara özledikleri köy hayatını yaşatan bir uygulamadır. Yeni yetişen nesiller için tanınması gereken kültürünü aktararak, köy hayatını yaşamış bilen insanlar için ise artık yavaş yavaş unutmaya başladığı köy hayatını tekrar yaşatarak kültürel mirası korumayı amaçlamaktadır. Altıncöy Açık Hava Müzesi, ziyaretçilerine 100 yıl öncesinin köy hayatını, yaşam biçimlerini, kültürel mirası yansıtan gelenek-görenekleri, örf-adetleri, yöresel yemekleri ve düğünleri etkinlikler aracılığıyla uygulamalı olarak gösteren bir açık laboratuvar olma özelliğine sahiptir. Yediden yetmişe her yaşa hitap etmesi sebebiyle oldukça dikkat çekicidir.

Bir köy müzesi projesinin örneği olan Altıncöy, kültür turizmi başta olmak üzere gelişimine bağlı olarak birçok turizm türüne katkı sağlamaktadır. Sosyal medyada olumlu anlamda paylaşılan Altıncöy fotoğrafları, televizyon programları ve fuar alanlarındaki

organizasyonlar, bu kapsamda gerçekleştirilecek festival ve etkinlikler, müzenin turistik bir mekan olarak tanıtımı için çok değerlidir (Çetin, 2010; Güngör ve Uysal, 2019a; Güngör ve Bozyiğit, 2019b; Güngör ve Çetin, 2021). Batı Karadeniz’den getirilen burada tekrar monte edilen çantı evler, evlerin içinde bulunan geçmiş yıllara ait eşyalar, o yıllarda çocukların oynamış oldukları oyun ve oyuncaklar nostalji turizmi açısından da önemlidir. Bu bağlamda katılımcıların çoğu Altınköy Açık Hava Müzesi’ni özledikleri köy hayatını hatırlatan ve yaşatan bir uygulama alanı olarak ifade etmiştir. İnsanların uzaklaştığı köy hayatının belli özelliklerini yansıtan müze, Ankara’da, kültür endüstrisinin önemli bir parçası olabilecek potansiyele sahiptir.

Araştırma 30 katılımcının görüşleriyle sınırlı olduğundan elde edilen sonuçların genellenebilirliği de sınırlıdır. Bundan sonraki çalışmalarda mahalle sakinleri gibi farklı paydaşların görüşlerine yer verilerek örneklem genişletilebilir. Ayrıca nitel ve nicel yöntemler birlikte kullanılarak veri zenginliği sağlanabilir.

Yazarların Katkısı

Yazarlar çalışmaya eşit oranda katkı sağlamıştır.

Çıkar Çatışması Beyanı

Yazarlar arasında herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Araştırma ve Yayın Etiği Beyanı

Yapılan çalışmada araştırma ve yayın etiğine uyulmuştur.

KAYNAKÇA

- Aliağaoğlu A (2004). Sosyo-kültürel Miras Turizmi ve Türkiye’den Örnekler. Ankara Üniversitesi Coğrafi Bilimler Dergisi, 2 (2), 50-64.
- Altınbaş S & Etikan S (2021). Kültürel Mirasın Korunmasında “Yaşayan Köy” Anlayışı ve Bazı Yaşayan Köy Açık Hava Kültürel Miras Müzeleri. Folklor Akademi Dergisi, 4(1), 23-39.
- Aysen E, Çetinkaya F Ö & Hassan A (2017). Nostaljiye Açılan Bir Kapı: Altınköy. Akademik Bakış Dergisi, 61, 696-715.
- Çelik S (2018). Alternatif Turizm. Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, 11(56), 193-204.
- Çetin T (2010). Cumalıkızık Köyünde Kültürel Miras ve Turizm Algısı. Milli Folklor Dergisi, 11(87), 181-190.
- Güngör Ş & Bozyiğit R (2019b). The Role of Events Organized in Nevşehir in the Development of Alternative Tourism. Y. Bektaş vd. (Ed.), 1 st International Cappadocia Congress of Philosophy and Social Sciences (CAPASS2019) in the proceeding book (s. 237-248), Nevşehir.

- Güngör Ş & Çetin M (2021). Etkinlik Turizmine Katılım Tercihlerinde Instagram Kullanımının Rolü: 7. Uluslararası Portakal Çiçeği Karnavalı Örneği. Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi SBE Dergisi, 11 (3), 1409-1423.
- Güngör Ş & Uysal A (2019a). Film Tourism: The Influence of Film and Tv Series on the Tourism Activities in Nevşehir. International Journal of Geography and Geography Education, 39, 189-202.
- Güngör Ş (2016). Koruma Statülerinin Koruma-Kullanma Dengesine Etkisi: Zelve Açık Hava Müzesi (Nevşehir/Avanos), Gaziantep University Journal of Social Sciences, 15(1), 205-223.
- Güngör Ş (2018). İç Anadolu Bölgesi’nin Turizm Coğrafyası. Ö. Sertkaya Doğan ve E. Duran (Editörler), Türkiye Turizm Coğrafyası içinde. Çanakkale: Paradigma Akademi.
- Kaderli L (2014). Kültürel Miras Koruma Yaklaşımlarının Tarihsel Gelişimi. TÜBA-KED Türkiye Bilimler Akademisi Kültür Envanteri Dergisi, (12), 29-41.
- Karacaoğlu S & Yolal M (2019). Kültürel Mirasın Korunması ve Sürdürülmesinde Turist Rehberlerinin Rolü. Türk Turizm Araştırmaları Dergisi, 3(4), 833-847.
- Kaya Y, Yiğit A Y, Ulvi A & Yakar M (2021). Arkeolojik Alanların Dokümantasyonunda Fotogrametrik Tekniklerinin Doğruluklarının Karşılaştırmalı Analizi: Konya Yunuslar Örneği. Harita Dergisi, 165, 57-72.
- Okuyucu A & Somuncu M (2012). Kültürel Mirasın Korunması ve Turizm Amaçlı Kullanılmasında Yerel Halkın Algı ve Tutumlarının Belirlenmesi: Osmaneli İlçe Merkezi Örneği. Ankara Üniversitesi Çevre Bilimleri Dergisi, 4(1), 37-51.
- Özdemir Ü (2011). Safranbolu’nun Kültürel Miras Kaynakları ve Korunması. Doğu Coğrafya Dergisi, 16(26), 129-141.
- Ulvi A & Yakar M (2010). An experimental study on preparing photogrammetric rolove plans of antique theatres. International Journal of Physical Sciences, 5(7), 1086-1092.
- Yakar M, Yıldız F & Yılmaz H M (2005). Tarihi Ve Kültürel Mirasların Belgelenmesinde Jeodezi Fotogrametri Mühendislerinin Rolü. TMMOB Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası, 10.
- Yenigül S B & Silav M (2019). Ankara Altınköy Açık Hava Müzesi: Kentte Köyü Yaşamak. İdil Sanat ve Dil Dergisi, (56), 525-533.
- Yıldız N E (2019). Themed Designs in Urban Transformation Areas: The Case of Altinkoy Open Air Museum. International Journal of Scientific and Technological Research, 5(4), 1-12.

İnternet Kaynakları

URL-1 <https://www.unwto.org/>, (Erişim Tarihi: 05.09.2021).

© Author(s) 2021.

This work is distributed under <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>